

Abba Vader

Pappa

gedichten gemaakt door

Bas Bronkhorst

vormgeving: bast

Adoptie

Een mens in nood,
met zorgen zó groot,
schreeuwt innerlijk om een wonder.
Als niemand helpt
gaat hij, overstelpt
van onmacht, wél ten onder!

Een kind in nood,
van klein tot groot,
zou op school veel kunnen leren.
Als daar geen geld voor is,
dan gaat het zeker mis
en blijft iedereen hem kleineren.

Tabitha, een discipelin,
voorbeeld voor ons vanaf het begin,
hielp weduwen aan kleren.
In ónze tijd,
tot hulp bereid,
kan je iemand adopteren.

Een granny in nood,
met zorgen zó groot,
kan dán weer leren leven!
Een kind in nood,
van klein tot groot,
kan je zó een toekomst geven.

Ben jij bereid,
om voor een tijd,
daaraan je geld te geven?
Breng hen dan ook steeds in gebed,
zodat ze, financieel gered,
met Jezus verder leven !

Bas Bronkhorst
1 - 4 juni 2011

De evolutionist *

Het is toch niet mogelijk om te geloven
als je al die armoede ziet,
dat er een god is, ergens daarboven....
Want die ziet het kennelijk niet.

Het is ook moeilijk om te geloven
als het heel goed met je gaat,
waarbij je je afvraagt of hierboven
überhaupt wel een god bestaat.

Nee!, de mens moet evolueren,
steeds weer naar een hoger plan.
Heel veel mensen kunnen dat niet leren
en gaan kapot, nou...jammer dan.

De Big Bang, of de Grote Knal,
miljoenen jaren alweer geleden,
bracht een dier uit het water aan de wal.
Toch was de strijd nog niet gestreden,
want het klompje eiwit dat evolueerde
via vis, reptiel en aap,
werd een mens, zoals men ons dat leerde ...
En wát voor één, een intelligente knaap!

Je hoeft hem echt niets te vertellen,
de evolutie gaat steeds door!
Wie hem daarbij niet vergezellen,
die vallen af en gaan teloor.

Het enige wat hij wél wil weten!
is, of dit proces ook eindigen zal.
Wordt hij een god...op een troon gezeten?
Of eindigt het óók met een grote knal?

Bas Bronkhorst

28 – 29 december 2011

* Darwin (1809 – 1882) publiceerde in 1859 zijn boek "On the Origin of the Species" waarin hij zijn theorieën ontvouwde (de evolutieleer) dat het leven zich over een lange periode geleidelijk heeft ontwikkeld van zeer eenvoudige levensvormen tot zeer complexe; van eencelligen via meercelligen, vissen, amfibieën, reptielen en zoogdieren naar de mens. Het Darwinisme keert zich tegen de mogelijkheid van een plan achter de levende natuur; dus ook geen Plannenmaker (God). Alles gebeurt door toevallige veranderingen. In de strijd om het bestaan (the struggle for life) gaat het om het overleven van de best aangepasten, de sterksten (the survival of the fittest). Nu, na 150 jaar, is er nog steeds niets van deze theorie wetenschappelijk bewezen!

De hoer en het beest Openbaring 13 - 19

(een leerdicht om te komen tot inzicht)

Babylon - poort van de goden
is haar officiële naam -
doet alles wat God heeft verboden *
en heeft toch, desondanks, veel faam.

* 17: 2 + 4-6

Zij heeft de economie in handen, *
waardoor zij iedereen regeert.

* 18: 3 + 9 + 11-19

Ik hoor het beest al knarsetanden
van haat, waardoor het wordt verteerd. *

* 17: 16

Zij zegt in haar hart: "Ik ben het, *
ik troon als koningin.

* 18:7 + Jes.47: 7 - 10

Waarom zou het anders worden?
Alles blijft zoals bij 't begin!
Ik zal geen weduwe worden,
want ik ben de grote hoer
die geen rouw heeft over haar kinderen,
ze komen hier toch over de vloer?!"

Dan spreekt God in Zijn grimmigheid:

"Wie denk jij wel dat je bent?

Je hebt je van Mij afgewend!

Nu is het dan ook Míjn tijd!

Op één dag zal het komen *

* 18: 8 + Jes. 47: 9 + 11

- die dag is bij Mij bekend -
de dag waarop jij machteloos bent
en het uit is met je dromen".

Het beest uit de zee met zijn grote kracht * * 13 -1 -7
- gekregen van de draak -
krijgt van de 10 koningen nóg meer macht... * * 17: 12 - 13
En dan is het ook werkelijk raak,
want de politieke- en militaire macht * * 17: 9 - 14
- het kenmerk van het beest -
die toch al zo veel ellende bracht,
barst los, zoals 't nooit eerder is geweest.
De wereldhandel en -economie
storten donderend in elkaar.
Elke koopman zakt jammerend door de knie,* * 18: 11 + 15 - 16
en iedereen maakt groot misbaar.

Het beest stort zich dan op de hoer, * * 17: 16 - 17
bevrijdt zich van haar macht
en geeft haar lichaam dan als voer,
zoals God, de Heer, het had bedacht.
Haar resten worden ook verbrand,
zodat iedereen het ziet.
En menigeen staat aan de kant, * * 18: 9 - 19
verstijfd....begrijpt het niet.
Het beest, de anti-christ, gaat door, * * 19: 19
verzamelt and'ren om zich heen.
Veel koningen geven daaraan gehoor,
een heel groot leger komt op de been.
Zijn doel is de Man op 't witte paard, * * 19: 11 - 13
Wiens naam is: Woord van God.
De overwinning is hem heel veel waard.....
Toch krijgt hij een ander lot,
want hij wordt gegrepen nog vóór de strijd, * * 19: 20
samen met de valse profeet, * * 13: 11 - 17
die, in de voorafgaande, goddeloze tijd,
veel verleidelijke wonderen deed.

Ze worden geworpen in de poel van vuur,
van zwavel, en van pijn.
Voor de duivel komt straks ook het uur * * 20: 10
dat hij daarbij zal zijn.

Bas Bronkhorst
12 – 13 oktober 2011

* Hoererij, overspel en ontucht worden in de Bijbel meestal gezien als het zich afkeren van de Here en het dienen van andere 'goden'. (Jesaja 57: 3 + Jeremia 9: 2 + Hosea 1: 2 + 3: 1)

De Scheppingsweek

(Genesis 1 – 2: 6 + Exodus 20: 11)

Het Begin God schiep, toen er nog niets was,
een grote, warme bol,
omgeven door het duister,
en van water overvol,
maar.....

De 1e dag De duisternis moest wijken
toen God zei: “Er zij licht!”
De dag was toen geboren,
met de nacht als tegenwicht.

[Het licht met dag en nacht](#)

De 2e dag God ging de wateren scheiden,
Hij maakte een gewelf,
en noemde dat toen hemel;
een uitdrukking van Hemzelf.

[Scheiding tussen het water boven en op/in de aarde](#)

De 3e dag Ook vormde God de zeeën,
de aarde viel toen droog:
groen, vruchtbomen en gewassen
kwamen daaruit omhoog.

[Vorming van zeeën en land en begroeiing](#)

De 4e dag Twee grote lichten en de sterren,
die God aan het hemelgewelf bracht,
moesten de aarde gaan beschijnen
en heersen over dag en nacht.

[Zon, maan en sterren](#)

De 5e dag Daarna schiep God de zeedieren
en de vogels bóven 't land.
Ze mochten talrijk worden
onder Zijn zegenende Hand.

[Zeedieren en vogels](#)

De 6e dag De aarde kreeg van God toen óók
veel dieren, wild en tam.
Maar de króón op de schepping werd gezet
toen de eerste mens er kwam.

[Landdieren en de mens](#)

De 7e dag Nadat God hém gezegend had
kwam de 7e dag er aan,
waarop God toen een rustdag nam;
Zijn scheppingswerk was gedaan!

[Rustdag van God](#)

Bas Bronkhorst.
30 november - 3 december 2011

De Vloedgolf

De oceaan die met haar golven
altijd weer ons fascineert,
heeft menigmaal een schip bedolven,
zoals de geschiedenis ons leert. →

→ Al dat water, met al het leven
dat daarin wordt voortgebracht,
is ook aan de mens gegeven
om te gebruiken.....maar wel doordacht.

Maar als dat water echt gaat deinen
door een beving in de grond,
moet de mens zien te verdwijnen,
zijn leven redden..... en wel terstond.

Want als het water zich terugtrekt,
vormt het zich tot een grote muur
die zich landwaarts heel breed uitstrekt....
voor menig mens het laatste uur.

De ellende die zo'n vloedgolf geeft
kan je met geen pen beschrijven.
Vernietiging van alles wat leeft
zie je met de stroom meedrijven.

Dan rijst de vraag: "Waar bent U, God,
temidden van dit geweld?
Want onder de slachtoffers van dit lot
worden ook kinderen van U geteld!

De overlevenden zijn alles kwijt,
hun toekomst ligt aan gort.
Voor herstel is er te weinig tijd,
want het leven is zo kort.

met al hun zorgen en verdriet,
met al hun pijn en nood,
want een groter God die is er niet,
en Uw hart dat is zo groot.

Toch draag ik hen op aan U, oh Heer,
want Uw Woord heeft toch gezegd:
“leg alles aan Mijn voeten neer”.
Hier ben ik dus, oprecht

Ontferm U, Heer, raakt U hen aan,
want velen kennen U niet.
Dan kunnen ze met U verder gaan,
ligt tóch De Toekomst in 't verschiet”.
Amen.

Bas Bronkhorst
16 - 17 maart 2011

Een lofgedicht

Wie is gelijk aan de Here, onze God,
Die – om de zonden die wij deden –
voor ons Zijn Zoon zond naar beneden
om een keer te brengen in ons lot? →

Wie is gelijk aan de Geest van God,
de Trooster, Die ons steeds wil leren,
ons van het kwade af te keren
en zo te leven naar Zijn gebod?

Niemand, nee niemand is aan U gelijk!
Uw tegenstanders, die U haten
en op leugens zich verlaten,
zetten zo zichzelf te kijk.

Maar wie zich nu nog wil bekeren,
en af wil zien van roem en macht
- en door and'ren daarom wordt veracht -
mag komen in het Huis des Heren.

Daarom loof ik nu de Heer der heren,
Die het werk van alle mensen ziet,
en ondanks zonden en verdriet
hen vraagt zich naar Hem toe te keren.

Bas Bronkhorst
9 – 14 september 2010

*1 zie 1 Timoteüs 6: 16

*2 zie Openbaring 4

Wie is gelijk aan Jezus, aan Gods Zoon,
Die, vrijwillig, uit mededogen
voor ons, die voor de zonde bogen,
neerdaalde van Zijn Troon?

Wie zou niet buigen voor deze Koning,
Die een ontoegankelijk licht bewoont, ^{*1}
en ver boven de wolken troont.....
en alles bestuurt vanuit Zijn woning? ^{*2}

Want de mens – geleid door machten –
die zichzelf verheft, plaatst op de troon,
steekt Koning Jezus naar de kroon,
en kan dan ook Gods straf verwachten.

Want U, de grote God der goden,
wilt niet dat het kan bestaan
dat mensen zomaar verloren gaan,
U wilt levenden....geen doden!

Ik ben mijn eigen herder

Ik ben mijn eigen herder,
'k heb helemaal geen gebrek.
Mijn leven kabbelt verder,
en dat is niet zo gek. →

→ Mijn huis ligt aan het water,
het is hier heerlijk stil.
Ik drink, en denk aan later,
omdat ik genieten wil.

Mijn werk, dát ligt in 't duister,
ik word niet bang gemaakt.
Nog vóór 't geheim gefluister
heb ik je kop gekraakt.

Als ik straks ga dineren
met de rijken in het land,
dan zullen ze mij eren
om mijn uitzonderlijk verstand.

Ik ga het verder maken,
de zaak staat aan de top!
Een crisis kan mij niet raken,
en de drank die raakt nooit op.

Ik ga mijzelf ook geven
een heerlijk hoog pensioen
voor de jaren ná dit leven,
wanneer ik niets meer hoeft te doen.

Maar Jezus zegt: “Ach stakker,
is dít waarvoor jij leeft?
Waarom word jij niet wakker
voordat het leven je begeeft?!”

Want er is geen mens die kan bepalen
hoelang jij geniet van 't geld.
Als God jouw ziel komt halen
ben je heel gauw uitgeteld”.

Bas Bronkhorst
24 november 2010

Gebed om volharding

Nu wolken samenklont'ren
in het geestelijk klimaat,
ervaar ik, Abba, Pappa,
dat de duisternis toeslaat.

Ons volk heeft U verlaten
als Schepper, en als Heer.
Bij belangrijke besluiten
is dat te merken, keer op keer.

“Wie is dan onze Schepper,
de Spil van het heelal?
Het leven is gewoon ontstaan
als gevolg van de grote knal!”

Dat zeggen heel veel mensen nu,
die het zo hebben geleerd.
Het Gódsbesef ontbreekt bij ons,
dát is wat ons mankeert.

De gevolgen zijn voor ons bekend:
Uw Woord wordt weggevaagd,
naar Uw geboden en leringen
wordt alláng niet meer gevraagd.

De mens wil onafhank'lijk zijn,
zijn eigen wegen gaan.
Wie straks de Bijbel opendoet
heeft geen recht meer van bestaan!

De koning van de duisternis
heeft velen geïnjecteerd
met gif dat uit zijn koker komt,
waardoor zijn wil regeert.

De mens heeft dan ook echt niet door
dat hij waarschuwingen negeert
van Christenen, die heel scherp zien,
dat hij Gods tegenstander eert.

‘t Gebeurt nu, ver bij ons vandaan,
in landen zónder ‘t Kruis,
waar Christenen worden afgetuigd
als in een slavenhuis.

Maar dichterbij, ook in óns land,
verandert nu de sfeer,
want de omhooggevallen, trotse mens,
bepaalt zijn eigen leer:

“Ik ben een god die zélf bepaalt
wat goed is voor een mens.
Ik zet de dingen naar mijn hand,
‘t gebeurt zoals ik wens.

Ik wil het niet, haal het maar weg,
deze vrucht is toch niks waard.
‘t Was voor ‘t genot, niet te voorzien
dat jij nieuw leven baart.

En als dan straks het leven loopt
op een manier die ik niet wil,
dan bepaal ik zélf het einde wel,
want ik neem gewoon een pil!”

Al deze grootspraak in het land
werkt duidelijk in ons door.
Want meningen - liefs tégen U -
krijgen meer en meer gehoor.

En als de mens dan - naar Uw Woord -
tóch andere regels leert,
dan komt hij straks nog voor ‘t gerecht
daar hij discrimineert.

Ons land gaat hollend achteruit,
- Uw Woord heeft het voorzegd -
Ons volk houdt met U geen rekening meer,
wat recht is wordt onrecht.

Nog even, Vader, en het is gebeurd
met de vrijheid in dit land.
Want de wetgeving wordt erop gericht
te sturen naar één kant,

want: “wie zijn zij toch, die Christenen,
waar alles draait om God,
terwijl ze niet beseffen
dat het gaat om ‘t volksgenot?”

Zij zullen moeten buigen
voor onze eigen leer.
Wie zich hieraan niet conformeert
heeft ook geen toekomst meer!”

Wat nu gaat komen in ons land
geeft een and're plaats aan ‘t Kruis.
In plaats van in het openbaar
moet je het maar belijden ... thuis.

Wie echter evangeliseert,
de mensen schuld aanpraat,
krijgt wettelijke tegenstand,
want ‘t mag niet van de Staat.

De mens wordt vrij om te geloven
in alles wat hij hoort ...
behalve in Jezus Christus,
in Gods gehate Woord.

Want de duivel gaat steeds verder
met zijn verwoestend werk.
Ook in óns land zien we voorlopers
van een vervolgte Kerk.

En daarom, Vader, bid ik U:
“maak toch Uw kind'ren sterk,
en open onze ogen - wagenwijd -
voor Satans desastreuze werk,

zodat we, lezend in Uw Woord,
en wandelend in de Geest,
alleen U zullen belijden,
Die er altijd bent geweest.

Als de wolken zich dan verdichten
tot de geestelijke nacht,
geef mij dan tóch vrijmoedigheid
om te getuigen wat Jezus bracht.”

Want U alleen bent waardig
om te ontvangen onze eer.
Ook in de diepste duisternis
blijft U onze God en Heer.

Als ik dan in Uw Koninkrijk
van U ontvang de kroon,
dan leg ik die eerbiedig neer
aan Uw voeten, voor de Troon.

Dit laatste zal gebeuren
in de hemelen, bij U thuis.
Uw kind, dat is Uw dienstknecht/maagd
is dan in ‘t Vaderhuis..

Halleluja!
Amen !

Bas Bronkhorst
18 – 24 augustus 2010

Het Christelijk Huwelijk

Het huwelijk is voor Christenen een verbond van liefde en trouw tussen mensen die zijn geschapen door God als man en vrouw. →

Maar liefde moet juist groeien!
Zij is een tere plant
die, als ze niet gevoed wordt,
vaak snel is opgebrand.

Nee, 't is belangrijk om te weten
hoeveel je om je partner geeft,
door de vele diepe gesprekken
die je samen hebt doorleefd.

Deze liefde – die mag bloeien
voor nu en voor altijd –
kan echter ook gaan kwijnen
als ze aan tekorten lijdt.

Het 'trouwen' zoals 't genoemd wordt
is daarom geen koele daad,
zo van ... 't moet nu maar gebeuren,
we zien wel hoe het gaat.

Het openen van elkaars harten
geeft de liefde dan ruim baan
om - ondanks verschillende karakters –
blij het huwelijk in te gaan.

En als dan – zomaar, geleidelijk aan –
de liefde tóch gaat kwijnen,
bespreek dat dan, en blijf dan trouw,
zodat ze niet kan verdwijnen.

Want een verbond schept ook verplichting
voor de man én voor de vrouw.

Als dan de liefde soms wat flakkert
heb jij beloofd: “ik blijf je trouw”.

Zo mag je aan je huwelijk werken
je hele verdere leven door.
En als er moeilijkheden rijzen
vind je bij God altijd gehoor.

Want Hij wil niet dat mensen scheiden
omdat – het klinkt misschien wat stoer –
mensen die met God hun weg gaan,
kracht vinden in 't drievoudig snoer.

Bas Bronkhorst
3 – 5 januari 2011

Het Gideon(binnen)werk

Als de Gideons binnen mogen in de scholen, voor de klas, is het dát waarvan zij dromen dat het overal mogelijk was.

om de Bijbel te promoten voor de jeugd die voor je zit. Want als de ouders anders denken zitten zij straks in de shit.

En in die sfeer kunnen de mannen bezig gaan met 't mooie werk van 't vertellen van de boodschap, van de noodzaak van Christus' Kerk.

Want heel veel schooldirecties - met menig godsdienstdocent - vinden het helemaal niet nodig dat je daar als Christen bent

Maar gelukkig zijn er ook scholen die de deuren wél opendoen, waarbij de Gideons worden behandeld als gastdocent, met veel fatsoen.

Want heel duidelijk wordt gesproken over het doel van het ontstaan van deze christen-Wordverspreiders: "Laat mensen niet verloren gaan".

Ook besproken wordt het lezen
in het Nieuwe Testament.
Velen kijken dan verwonderd,
want dat zijn ze niet gewend.

Op sommige scholen lopen de vakken
en de klassen door elkaar.
De Gideons staan dan met hun boekjes
in de hal of aula klaar.

want velen zijn toch wel nieuwsgierig
waarom dit allemaal wordt gedaan.
Dit is de kans om te getuigen
hoe Jezus kwam in jouw bestaan.

Toch worden veel boekjes aangenomen
- geheel vrijblijvend, zonder druk -
soms door moslims – het is het Indjil –
de eerste stap naar Het Geluk?

De leerlingen en/of studenten
benutten daar hun vrije tijd.
En als je dan het boekje aanbiedt
is het gesprek al voorbereid,

Na verloop van een aantal uren
is het werk dan weer gedaan,
waarna de bede stilletjes opstijgt:
“Heer, wilt U maar verder gaan?”

Bas Bronkhorst
3 – 7 maart 2011

Het Gideon(buiten)werk

Ze staan op straat, op het trottoir –
hun handen hebben ze vol met boeken,
terwijl hun ogen steeds weer zoeken
naar leerlingen die de school verlaten
en opgelucht-vrolijk met elkaar praten –
om Gods Woord te geven, het lijkt heel raar.

De eerste leerlingen zijn verbaasd –
ze remmen af, of blijven staan.
“Waar komen die mannen toch vandaan,
die zomaar iets staan uit te delen
terwijl het geld geen rol mag spelen?” –
en nemen het aan...soms ook gehaast.

Als dan de stroom écht aan gaat zwellen –
en jongeren over hun fietsen hangen
om toch maar zo'n boekje te ontvangen,
gunnen anderen zich niet de tijd,
soms met woorden van haat en nijd –
dán kunnen ze dikwijls niets vertellen.

Maar aan leerlingen, nieuwsgierig, en toch oprecht –
die blijven staan, en vragen stellen,
kunnen de Gideons wat meer vertellen
dan alleen maar zeggen: “lees dit nou,
dit is belangrijk, juist voor jou!” –
aan hén wordt het Evangelie uitgelegd.

Bas Bronkhorst
14 - 21 februari 2011

Jona.....Ik?????

Heb je weleens naar jezelf gekeken
nadat je onrecht moest ondergaan,
misschien wel bedreigd werd in je bestaan,
en toen de kans kreeg om je te wreken?

Is je dan ook opgevallen
dat je dacht: “Dit is de kans!
Raakt hij ook eens uit balans
en kan ik 't voor hém verknallen”?

Op zo'n manier te reageren
zit ons, mensen, in het bloed.
Want de wraak die is zo zoet!
Kan die ander ook creperen.

Jona, een profeet door God geïnspireerd,
kreeg een boodschap voor de Ninevieten,
een volk, bekend om 't bloedvergieten,
dat de stad zou worden omgekeerd.

Met tegenzin sprak hij het uit,
bang dat de koning en de hoge heren,
ja, het hele volk zich zou bekeren,
en God terugkwam op Zijn besluit.

Hij was heel kwaad, en besepte pas later,
dat – nadat God Zelf de hele stad
na bekering ook vergeven had –
hijzelf alleen zat met een kater.

Een ander voorbeeld komt er aan
van iemand die voor niemand beefde,
en toch met heel veel onrecht leefde,
en vluchten moest voor zijn bestaan.

Want David, door God gezalfd tot koning,
die de vijand van het volk versloeg,
waardoor het hem op handen droeg,
moest vluchten uit zijn eigen woning.

Maar toch liet hij zich niet verleiden
om wraak te nemen bij een kans,
Saul te doden met zijn lans,
en zich van hem zo te bevrijden.

De vraag is op wie ik ga lijken:
Op Jona, die zat te fantaseren
hóe God de stad wel om zou keren,
terwijl hij maar hoefde toe te kijken?

Op David, die weigerde om te doden
een mens – bezeten door een geest,
die hem soms veranderde in een beest –
omdat God dit niet had geboden?

Of op Jezus, Die, aan 't kruis geleden,
voor Zijn vijanden, die hem hoonden
en Zijn liefde met wraak beloonden,
om vergeving heeft geboden?

Bid daarom dat God jou zal geven
een hart, dat met Zijn Geest gevuld,
liefde uitstraalt, onverhuld,
om daardoor voor Zijn Naam te leven.

Bas Bronkhorst
18 – 19 mei 2011

Jozef.....de geloofsgetuige

Jozef, zeventien jaren oud,
kreeg van God twee vreemde dromen
over wat hem zou overkomen.....
Maar zijn broers die bleven koud,
want hij, verwend en voorgetrokken
met een prachtig mooi gewaad,
werd hartgrondig door hen gehaat
en kon geen goed woord aan hen ontlokken.

Op een dag – het moest zo zijn –
zond Jacob hem in zijn mooie kleren
naar zijn broers om de schapen te controleren.
En hij vond hen in de woestijn.
Ze hadden hem al aan zien komen
en bespraken onderling het nut
om hem te gooien in een diepe put
zodat het gebeurd zou zijn met dromen.

Ismaëlieten in een karavaan
konden Jozef toen opkopen,
waarna hij met hen mee moest lopen.
In wanhoop kwam hij in Egypte aan,
waar hij als slaaf moest werken in het huis
van Potifar, persoonlijk lijfwacht van de koning,
met veel meer slaven in zijn woning,
en dit moest beschouwen als zijn thuis.

Maar de Here was ook meegegaan,
en zegende hem bij al zijn werken,
zodat Potifar dat ook ging merken
en hem beloonde met de hoogste baan.
Hij mocht zijn hele huis besturen –
zelfs de vruchten op het veld
werden onder Gods zegen meegeteld –
alleen mocht dit niet erg lang duren,

want de verleiding die ging komen
in de vorm van Potifars vrouw,
die bewust niet werkte aan huwelijksrouw,
gooide ook roet in déze dromen.
Ze kreeg namelijk zijn kleed in handen
toen hij vluchtte voor: ook maar éven
in zonde tot God met haar te leven,
wat hem in de gevangenis deed belanden.

Maar ook daar was God erbij:
de overste ging hem zelfs vertrouwen
en later helemaal op hem bouwen.
Jozef werd daardoor bewegingsvrij.
Hij ervoer bij elke zegening –
ook al had hij heel veel vragen
over de ellende die hij moest verdragen –
dat hij die van God ontving.

Toen dan ook op zekere morgen
twee hovelingen als rebel
neerploften in een donkere cel,
was het Jozef die hen moest verzorgen.

Na verloop van heel veel dagen
kregen de hovelingen, tobkend over hun lot,
ieder een aparte droom van God,
en werden ze triest door al hun vragen.
“Aan God de uitleg” zei Jozef toen,
zodat de beide mannen vertelden
over de dromen die hun gedachten kwelden,
waarna Jozef de uitleg aan hen mocht doen.

Weer twee volle jaren later
kreeg de Farao twee dromen
over wat dier en gewas zou overkomen,
maar ook hij zat met een kater
omdat alle wijzen en geleerden
die bijeen vergaderd waren,
hem toen niet konden verklaren
waarom zij de wijsheid hiervoor ontbeerden.

Pas toen vertelde de schenker over de dromen.....
de Hebreeuwse slaaf.....en dat
deze de uitleg gegeven had.....
Farao liet Jozef komen!
En ook op dit cruciaal moment –
terwijl de Farao liet zeggen
dat Jozef de dromen uit kon leggen –
werd Góð als uitlegger erkend!

Met Farao's zegelring aan zijn hand –
na de uitleg van de dromen
wat het land zou overkomen –
ging Jozef als onderkoning door het land.

Zo werden de dromen werkelijkheid!
Want zijn familie – de korenschoven –
moest er werkelijk aan geloven,
na 20 jaar, maar op Gods tijd!

Conclusie:
Wie een droom van God ontvangt,
moet zich daarop blijven richten
zonder voor verleidingen te zwichten,
waarbij de tijd van God afhangt!

Bas Bronkhorst
20 – 21 december 2011

Geloofsvervolging

Ver....ver weg in een oosters land
heeft men elke godsdienst afgebrand,
zodat een ieder die met God wil leven
voor de toekomst – daar – moet beven.
Want spionnen staan paraat
als het om overleven gaat.

De Christen daar wordt opgepakt
en in een strafkamp neergekwakt,
omdat hij het beeld van de ‘grote leider’*
niet aanbidt als zijn bevrijder,
maar zich neerbuigt voor de échte Heer.
In Noord-Korea mag dat niet meer.

*Kim Il – Sung, de man
die van Noord-Korea het
paradijs op aarde wilde
maken.

Het gouden beeld uit Babylon*
is nu verplaatst, als het praten kon
zou het hardop gaan getuigen
dat zelfs Nebukadnezar heeft moeten buigen
voor de hoogste Heer op elk gebied.
Maar het ‘Kim-gebeuren’ ziet dat nog niet.

* zie Daniël 3.

Ze hebben zichzelf tot god gemaakt
en zijn de weg dus kwijtgeraakt.
Wanneer zal deze clan toch leren
om zich van het kwade af te keren?
Want eens – dat is bekend bij God –
wordt buigen ook hún eigen lot.

Bas Bronkhorst
6 april 2012

Aanpassing van het gedicht ‘Kim Jong – il.....hoe lang nog?’ n.a.v. het overlijden op 19-12 2011 van
Kim Jong – il en de machtsovername door Kim Jong – Un.

Met ontferming bewogen*

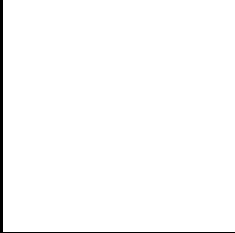
Is er nog tijd om met iemand méé te leven?
Ben ik nog met jouw lot begaan?
Jezus heeft ons heel veel broers en zussen gegeven,
ze wonen vlakbij.....en toch zo ver bij mij vandaan!

Oh ja, ik weet 't, er wordt heel veel gebeden,
en God doet wond'ren op Zijn tijd.
Maar, omdat er zó veel wordt geleden,
zegt Hij tot mij: "Bezoek wie lijdt,
vertoon je aan Mijn kind, aan huis,
open je hart, en ook je oren, voor hen die lijden,
en laat hen praten, dan kan Ik bevrijden
en troosten hen, die opzien naar Mijn kruis.
Want met ontferming was Ik steeds bewogen
vóórdát Ik een wonder deed.
't Is niet belangrijk wát jij bent, of hoe je heet,
want Ik ben het Die opent iemands ogen".

Ervaar ik nú iets van mede-lijden,
van ontferming diep in mij,
dan moet ik mij van 'geen tijd' bevrijden
en gewoon maar gaan: God is er bij!

Ik zal mij moeten gaan bewegen
naar de persoon waarheen God mij leidt.
Want ontferming van Hém gekregen
is nooit telaat, maar op Zijn tijd.

Bas Bronkhorst
2 oktober 2011

Na overspel toch troost

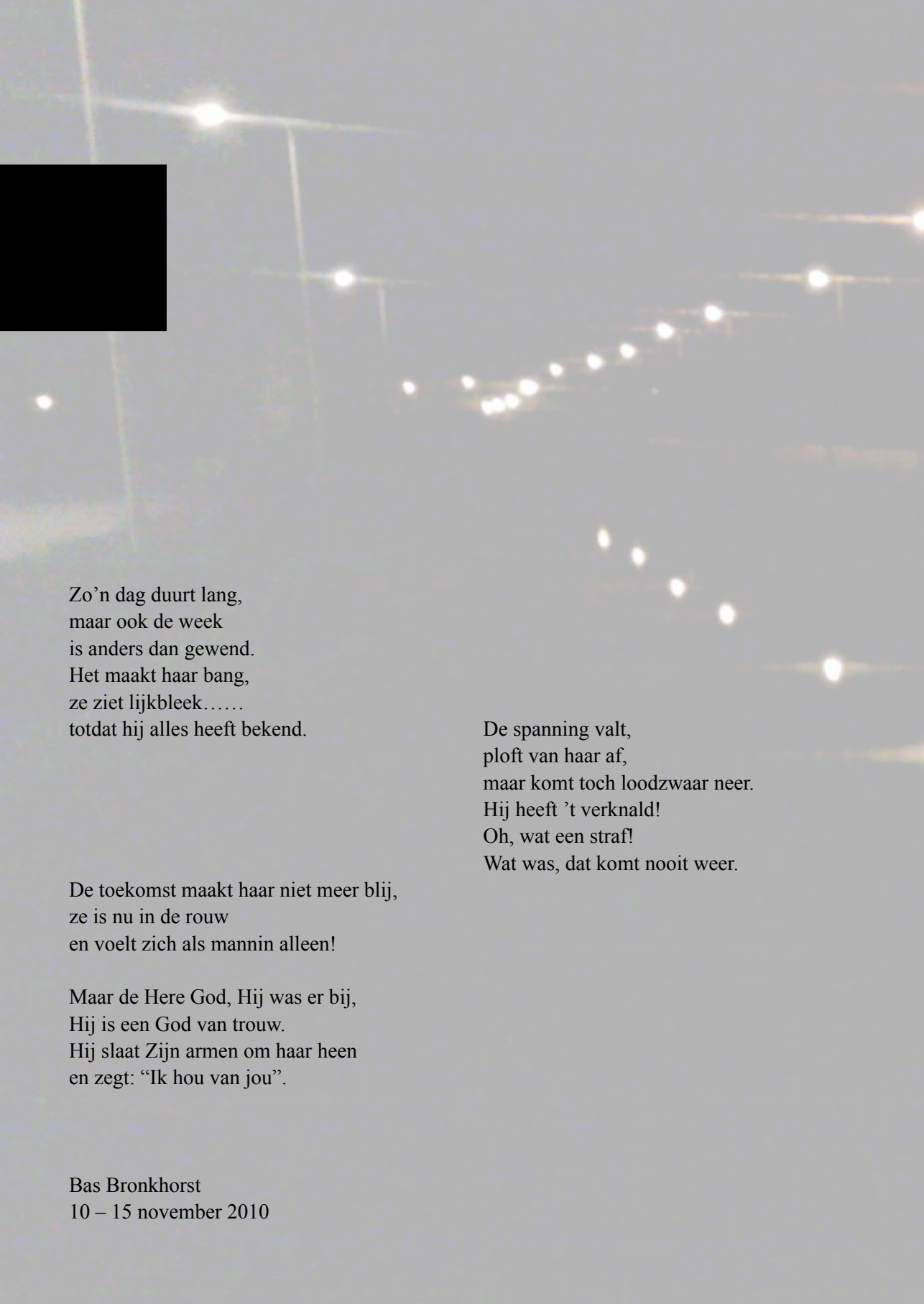
De schok is groot.....
hoe kan dat nou.....
hun leven leek toch goed?
Nu in de goot!
Is dat de trouw
zoals in 't huwelijk moet?

→

Verlamd ben ik.
Wat moet ik doen?
Er zijn nu zoveel vragen!
Zij geeft een snik,
denkt aan die zoen
die ze niet meer kan verdragen.

Ze is kapot
als ik bemerk
hoe hij haar heeft bedrogen.
Hoe hij – vanbinnen rot –
vanaf zijn werk
haar steeds heeft voorgelogen.

Ze belt hem op,
bewijst zijn schuld:
“Wat ben jij voor een vent?”
De verdwaasde kop,
van zichzelf vervuld,
heeft alles eerst ontkend.

Zo'n dag duurt lang,
maar ook de week
is anders dan gewend.
Het maakt haar bang,
ze ziet lijkbleek.....
totdat hij alles heeft bekend.

De toekomst maakt haar niet meer blij,
ze is nu in de rouw
en voelt zich als mannin alleen!

Maar de Here God, Hij was er bij,
Hij is een God van trouw.
Hij slaat Zijn armen om haar heen
en zegt: "Ik hou van jou".

De spanning valt,
ploft van haar af,
maar komt toch loodzwaar neer.
Hij heeft 't verknald!
Oh, wat een straf!
Wat was, dat komt nooit weer.

Nederigheid bij het geven

De Christenen van de eerste tijd
die zorgden voor elkaar.
Ze verkochten land, verdeelden 't geld,
en niemand vond dat raar.

Want allen waren overtuigd
van gelijkheid voor wie gelooft.
De apostelen, die hadden geen geld,
toch stonden zij aan 't hoofd.

De Here God Die kijkt niet naar
je geld, je goed, je baan.
Hij kijkt naar 't hart, of je met Hém
je levensweg wilt gaan.

Reik jij daarom – nu – dit pakket
maar aan je broeder/zuster aan.
't Is crisistijd, dus niemand is
nog zeker van zijn baan.

Want volgend jaar, je weet maar nooit,
trekt “Bijstand” aan jouw bel.
Dan ben jij blij met wat je krijgt
en zeg jij: “dankUwel.”

Bas Bronkhorst
17 – 18 november 2010

Overeenkomst en Verschil

Tronen, ze wankelen,
want volken staan op.
Tirannen, ze vluchten,
anders kost het hun kop.
Mensen, ze schreeuwen
van honger en pijn.
Regeringen buigen,
moeten toegevend zijn.
Want de mens, in zijn waanzin,
wil regeren als god.
Maar door zijn verduisterd verstand
maakt hij alles kapot.
Waar schepselen zich laten leiden
door de hartstocht naar macht,
worden het land en de mensen
naar de afgrond gebracht.
De doden, zij worden
begraven met eer.
Een generatie verder
kent niemand hen meer.

Jezus, Hij wankelde,
want het volk dat stond op.
De discipelen, ze vluchtten,
ook bang voor hun kop.
Mensen, ze schreeuwden,
ze deden Hem pijn.
Pilatus moest buigen
om toegevend te zijn.
Want de duivel, waanzinnig,
wilde regeren als god.
Maar door zijn verdwaasde verstand
maakte hij zichzelf ook kapot.
Waar een beschuttende cherub
zich opwierp tot macht,
heeft hij de hele bloeiende schepping
naar de afgrond gebracht.
Jezus Messias
stierf aan 't kruis in oneer.
Na 3 dagen in 't graf
herkenden Zijn volgelingen Hem weer.

De overeenkomst is opvallend,
maar veel groter het verschil,
want de linkerkant brengt wanhoop,
waar rechts hoop geven wil.
Als die Hoop aan de mensen
van links óók wordt verteld,
kunnen ze stoppen met het strijden,
met al dat bloedgeweld.
En leiders die dán beseffen
wat Jezus heeft gedaan,
kunnen zó, met de hulp van God,
hun volken dienen gaan.

Bas Bronkhorst
31 januari – 2 februari 2011

O Christenen, let op uw taak

I “Wat is er toch een overvloed
in dit landje aan de zee.
Want als ik aan het winkelen sla,
neem ik van alles mee.

De winkels – ook de supermarkt –
zijn overal goed gevuld.
Als ik dan ’s middags huiswaarts keer,
wordt er ’s avonds weer gesmuld.

Hoe dat toch kan – in crisistijd –
is voor velen echt een vraag.
Het antwoord daarop weet ik wel:
‘k behoor tot de bovenlaag.

Ons land moet nu bezuinigen,
want we zitten krap bij kas.
Er zit voor ons niets anders op,
‘k wou dat het anders was”.

II. Verderop, in een heel ander huis,
zitten mensen aan de grond.
De lasten worden steeds maar meer...
Wie vult de kindermond?

Want huishoudens met kinderen
zijn tegenwoordig óók heel duur.
En heb je een klein inkomen,
dan is dat o zo zuur.

Bezuinigen slaat dan hard toe.
- elke euro is er één -
Gelukkig is er de voedselbank....
Veel mensen gaan daar heen!

III. De voedselbank, 't is ongehoord
dat die bij ons bestaat!
Bezuinigen betekent altijd
dat het de armen nóg meer slaat

't Is dáárom dat de Christenen, nú,
- in welke vorm of staat -
de handen uit de mouwen slaan,
omdat 't om mensen gaat

door God geschapen, met het doel,
de Vader te vereren.
En juist door óns, Zijn kinderen,
zullen zij dát moeten leren.

Want de vreemdeling, de weduwe, de wees,
maar ook de andere armen,
moeten door ónze daden heen,
zich aan Zijn liefde warmen.

Als wíj dus doen wat Jezus zegt
- Zijn liefde door gaan geven -
dan zullen wij gegarandeerd
veel wonderen beleven.

Bas Bronkhorst
27 april 2011

Oproep tot bezinning

(n.a.v. Openbaring 17 en 18)

Johannes ziet in een gezicht
een vrouw in een woestijn,
gehuld in prachtige gewaden
zodat ieder denkt: “die mag er zijn!”
Haar andere versierselen worden genoemd:
parels, edelstenen, goud,
terwijl ze in haar ene hand
een prachtige gouden beker houdt.

De aantrekkingskracht van deze vrouw
- de grote hoer genoemd -
die koningen om haar vingers windt,
wordt door de kooplieden geroemd
omdat zij rijk geworden zijn
van haar weelde en van haar macht,
terwijl de getuigen van Jezus Christus
naar de slachtbank worden gebracht.

De woestijn – de grote leegte –
waarover Johannes hier vertelt,
is verstoken van geestelijk leven.
Kennelijk is niemand daarop gesteld.
Het gaat alleen om weelde en macht,
om rijkdom en om lust.
Want wil je iets betekenen,
dan is dát wel een ‘must’.

De hoer aan vele wateren
bevindt zich wereldwijd
onder volken, menigten, naties, talen,
omdat zij zich heeft uitgebreid
van Tyrus en van Babylon,
over zeeën en over land,
naar alle wereldhavens toe,
naar elke hunkerende klant.

Haar zonden hebben zich opgehoopt
tot de woning van onze God,
Die daarom vanuit de hemel roept:
“Mijn volk, vermijd het lot
waaraan de hoer te gronde gaat.
Ga weg daar, laat je niet uitdagen!
Want als je met haar gemeenschap hebt
ontvang je ook haar plagen”.

Deze boodschap is heel duidelijk;
God heeft aan haar gedacht,
zodat ál haar boze daden
tot vergelding worden gebracht.
De troost die wij ontvangen
van onze God en Heer,
is dat wij mogen juichen
van vreugde, tot Zijn eer!

Vgl. Tyrus met Babylon in
Jes. 23: 1-9 en Ezech. 26 – 28: 19.

Tekens van de tijd

De afgelopen jaren
is er ontzettend veel gebeurd,
zoals erupties uit vulkanen,
waardoor het luchtruim werd besmeurd. →

Maar ook veel ziekten kwamen terug
bij de dieren én bij de mens.
Het ‘doodseskader’ deed zijn werk;
dat was niet naar ieders wens.

Ook branden waren er wereldwijd,
natuur verging tot as.
De brandweer stond soms machteloos,
't leek of dit het einde was.

Ook waren er de bevingen
op het land én in de zee.
De gevolgen waren desastreus;
brachten zo veel ellende mee.

De mens wilde meer, en nog veel meer,
het goud onder de zee.
Maar toen het even tegen zat
bracht dat gigantische vervuiling mee.

Wat ook een tegenvaller bleek:
de regen viel niet neer!
De graanschuren hadden wereldwijd
daardoor geen voorraad meer.

Toen kwam daar ook de kernramp bij
- Fukushima, Japan -
zodat de vraag nu wordt gesteld
wie dat overleven kan.

De aarde is in rep en roer,
de wereld staat op zijn kop.
En menig mens vraagt zich nu af:
“Wanneer houdt dit eens op?”

Maar ná dit alles komt de tijd
dat God Zijn oordeel velte
over allen die niet van Jezus zijn,
voor wie Zijn Kruis niet telt.

Bas Bronkhorst
10 – 14 april 2011

En naast dit alles gaat de mens
ook door met zijn geweld,
zodat er bij de opstanden
veel doden worden bijgeteld.

Als ik dan in de Bijbel lees
hoe God de toekomst ziet,
dan komen er binnen korte tijd
veel grotere rampen en verdriet.

Het is daarom van groot belang
dat jij de mens bereikt,
zodat deze, na jouw onderwijs,
in Jezus' ogen kijkt.

The Gideons International

Wie bewogen is met mensen
en daadwerkelijk om hen geeft,
wil hen dan ook graag vertellen
dat je – na je sterven – leeft
wanneer je nú...dus in het heden,
na het lezen van Gods Woord,
besluit je hart voor Hem te openen,
zodat je bij Zijn Gemeente hoort.

Om dit doel te kunnen bereiken	De Gideons zijn Christenen
zijn de Gideons ontstaan,	die werken wereldwijd.
die, gewapend met hun bijbels,	Voor rassendiscriminatie
naar bevolkte plaatsen gaan,	hebben zij geen oog, en ook geen tijd,
om Gods Woord daar uit te delen	want 't Woord van God dat moet gebracht
en mensen te overtuigen van	onder alle bestaande naties
de belangrijkheid van Jezus Christus,	En daarvoor gebruikt onze Heer nu juist
nu het in het openbaar nog kan.	alle kleurenvariëaties.

De Gideons zijn dus mensen
van allerlei ras en allerlei taal
die het Kruis van Jezus plaatsen
in het midden, dus...centraal!
Van wat Hij voor ons gedaan heeft
hebben velen totaal geen weet.
Daarom moeten zij juist horen
over wat Jezus voor hen deed.
Een Gideon voelt zich geroepen
om dit werk van God te doen,
waarbij Zijn liefde hem zal leiden
tussen haat en onfatsoen.
Daarom is gebed zo nodig,
- het contact met onze God -
omdat Hij alleen kan brengen
een ommekeer in iemands lot.

Bas Bronkhorst.
21 – 22 januari 2011

Wat doe jij ? (voor Stichting Red een Kind)

Je hoort zo vaak van kinderen
die worden uitgebuit.

Ík kan dat niet verhinderen,
maar de bel wordt wél geluid.

Als dit dan tot mij doordringt,
dan krimpt mijn hart ineen.

't Is of de duivel voorzingt:
“gered wordt er geeneen”!

De ouders in die landen
staan onder grote druk.

Gezinnen liggen aan banden,
ver weg van het geluk.

Want bèn je arm, dan blijf je dat,
er is geen geld of tijd,
alleen bedelen verdient nog wát,
dus.....je wordt niet opgeleid.

Daarom moet ons gebed ook zijn:

“Heer, toon hen Uw erbarmen,
doordat wíj delen in hun pijn,
in Úw Naam hen omarmen,
en helpen in hun grote nood
door scholing te verzorgen
waardoor een kind, van klein tot groot,
klaar staat voor de dag van morgen.

Mogen ook de ouders – ik ken ze niet –
aan hun eigen toekomst bouwen,
waarbij ze, met lening of krediet,
ook op Ú leren vertrouwen.

Alleen dán kan het Licht
hun duisternis verjagen,
want Jezus Zelf komt dan in zicht
om hen op de weg te dragen”.

Van Schepping tot Herschepping

De Almachtige schiep met gulle hand
’t heelal....het licht....de aarde....
met de bomen....de bloemen....de dieren....de mens
die voor Hem de tuin bewaarde.

Die eerste mens, Adaam genaamd,
mocht op zijn Schepper lijken.
Hoe mooi dát was, hoeveel hij kon,
zou dan ook weldra blijken,
want...álle dieren uit het veld,
met ook de vogels – samen –
werden naar hem toegeleid
en kregen toen hun namen.

Maar ook de vrouw die God hem gaf
mocht op haar Schepper lijken.
Wat zouden wij – hun nageslacht –
daar graag hebben staan kijken!

De aarde juichte: de bloemen bloeiden,
de bomen gaven vruchten.
Van álle dieren bij elkaar
behoefde er niet één te vluchten.
De schoonheid en de vrede die
er uitgingen van de aarde,
weerspiegelden de liefde waarmee
de Almachtige Zich openbaarde.

Wat onze Schepper, onze God,
daar schiep, dat was zó prachtig,
dat niemand er aan twijf’len kon
hoe groot Hij is, hoe machtig!

De Almachtige liet Adam toen
een eigen keuze maken.
Dus...ook de Satan kreeg de kans
de mens in ’t hart te raken.
Héél lief, maar o zo goed doordacht

richtte Satan toen zijn woorden
tot Eva – Adam stond erbij,
zodat zij ze beiden hoorden! –
“God heeft zeker wel gezegd
dat je van geen enkele boom mag eten?”
Maar Eva antwoordde hem toen
dat God had laten weten:

“Van alle bomen in de tuin,
mogen jullie vrijuit eten,
maar van de boom die in ’t midden staat,
daarvan moet je heel goed weten
dat, wie hem aanraakt, z’n vruchten plukt,
zeer zeker ook zal sterven”.

De mens wist niet hoe dat zou zijn,
hoe dat álles zou bederven!

Maar Satan zette hen toen onder druk
door hen te overtuigen
dat, wie gelijk aan God wil zijn,
voor Zijn wil niet hoeft te buigen.
“Welnee, joh, je wordt net als God,
je weet toch hoe dat gaat....
je ogen gaan dan open
voor de kénis van goed en kwaad!”

Wat toen gebeurde was zó erg
dat heel de schepping treurde.
De Satan overwon de mens!
God zag dat het gebeurde....
en voelde in Zijn Vaderhart
’t verdriet, de pijn, het lijden,
dat de mens over zich heen getrokken had,
waarvan hij zich niet meer kon bevrijden.

De aarde werd door God vervloekt
om Adams dwaas genoeg,
om, zomaar, zonder slag of stoot,
zich naar zijn vrouw te voegen.

De zonde heerste nu op aard'
door de hoogmoed van Gods kind'ren.
“Waarom”heb ik mij weleens afgevraagd....
“hadden ze dat niet kunnen verhind'ren?”
Maar dan, dan denk ik menselijk,
ik denk vanuit de straf.
't Is gemakkelijk om te oordelen....
een ander.....achteraf....
want, ben ik zo sterk.....ben jij het dan,
dat je de Satan kan weerstaan?
Ik weet wel beter....ik ben het niet!
Ik was dezelfde weg gegaan!

En dáárom heeft de Almachtige
alwéér iets groots gedaan!
Hij zond voor ons Zijn Enige Zoon
Die de Satan kon verslaan.

Die kwam bij ons – zo heel gewoon –
als kindje, klein en teer.
Maar met Zijn zondeloze kracht
is Hij nu onze Heer!
De vorst der duisternis, de slang,
moest wijken voor Zijn macht.
Want.....aan het kruis van Golgotha
riep Hij: “Het is volbracht!”

't Is nu alweer 2.000 jaar geleden
dat Jezus, als Gods Zoon,
opvoer naar de hemel
en zit rechts op de Troon.

Hij heeft gezegd: “Ik kom terug,
Mijn Rijk breekt spoedig aan.
Zorg jij er voor dat, als Ik kom,
jij dan ook klaar zult staan!
Kijk naar Mijn volk *1, het komt van ver,
in heel veel grote groepen,
want Ik, de Heer, de Almachtige,

heb het naar huis geroepen.
Kijk naar de volken om je heen,
hoe ze zichzelf vereren,
maar andere, de zwakkere,
in grote haat verteren.
Kijk naar de rampen die je ziet,
hoe ze de volken treffen.
Maar ondanks al die tegenspoed
zullen ze niet beseffen
dat het einde nadert, dat het is gedaan
met al hun mooie woorden.
Want héél de wereld leeft in angst,
en óveral zijn moorden”.

Als Jezus dan Zijn Koninkrijk
komt vestigen op aarde,
dán zal er vrede zijn, 1.000 jaar, *2
zoals Gods Woord het openbaarde.
De nieuwe hemel en nieuwe aarde *3
die daarná komen zullen,
mogen, door God Zelf geleid,
zich met Zijn kind'ren vullen.
Want de aarde wordt dan weer een tuin
vol schoonheid, als nooit tevoren.
En dáárom wil God van de mens
het “Maranatha” *4 horen.

Bas Bronkhorst
1 maart 1996
23 juli 2010 gewijzigd

*1 = het Joodse volk

*2 : Openbaring 20: 1 – 8

*3 : Openbaring 20: 11 + 21 : 1

*4 = kom, Here. Zie 1 Korintiërs 16 : 22

Vergeven

‘Vergeven’ is een prachtig woord,
voor iedereen gemaakt.
Toch wordt het dikwijls niet gehoord
omdat het mij niet raakt.→

Ik sta erbij, en ik kijk ernaar,
begrijp niet hoe dat kan.....
totdat ik de pijn zélf ervaar.....
dán begrijp ik er alles van!

Niet-vergeven is als haat
die je inwendig zal verteren.
Want voor je ’t weet is het telaat
om dat van je af te weren.

Maar ‘vergeven’ is een daad van kracht,
geboren uit Gods Geest.
Jezus Zelf heeft dat aan ’t kruis volbracht
als overwinning op het Beest.

‘Vergeven’ is een prachtig woord,
maar voer het maar eens uit!
Het slachtoffer heeft het al veel gehoord,
maar komt vaak niet tot dat besluit.

‘Vergeven’ is niet slechts een woord
dat in de Bijbel staat,
het is ’t voorkomen van een moord
dat aan jóu de keuze laat.

Het vreet je op, het wordt gevoed
door het eigen-ik...je brein.
Je beseft dan niet wat het met je doet,
dat het je geestelijke dood kan zijn!

als jij Mij om Mijn bijstand vraagt,
dan geef Ik je van Mijn kracht,
zodat de haat die je vanbinnen draagt
ook werkelijk wordt verzacht.

‘Vergeven’ wordt dan een prachtig woord
dat Ik voor jou heb gemaakt.
Zeg het hardop, zodat het wordt gehoord,
en de zonde wordt gekraakt.

En daarom verlangt Hij nu van mij
dat ik dat ook ga doen.
Het reikt mijn krachten ver voorbij,
maar Hij zegt: “Ik verzoen!

Het hoeft echt niet op stel en sprong,
geef Mij maar al jouw tijd.
Je hart waarin de haat doordrong
wordt dan door Mij bevrijd.

‘Vergeven’ is een prachtig woord,
het heeft zó’n grote kracht,
dat het in de hemel wordt gehoord.....
terwijl het op aarde wordt volbracht”.

Bas Bronkhorst
30 oktober – 1 november 2011

vormgeving: bast

Abba Vader

Pappa